פ"מ תשנ"ב(1) 184

תיק אזרחי מס' 2233/90

המרצה מס' 13432/90 המרצה מס' 13698/90

שונמית אוקון

נגר

קולי זקס

בבית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

[28.4.91]

לפני הנשיא ד"ר א' וינוגרד

תקנות סדר הדין האזרחי, תשמ"ד - 1984, ק"ת 2220, תקנות 360- 375, 385, 386, 500- חוק העונשין, תשל"ז - 1977, ס"ח 226- תקנות סדרי הדין (המצאת מסמכים לשטחים המוחזקים), תש"ל - 1969, ק"ת 458- חוק בתי המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד - 1984, ס"ח 198, סעיף 75- חוק בתי המשפט, תשי"ז - 1957, ס"ח 148, סעיף 34- פקודת בזיון בית המשפט, חוקי א"י כרך א 332- חוק יסודות המשפט, תש"ם - 1980, ס"ח 163.

המבקשת, אשתו של המשיב, מבקשת - על דרך של סעד זמני מסוג "צו מרווה" - למנוע מהמשיב מלעשות שימוש בכספים הנמצאים בחשבונות בנק בשני בנקים שונים

הנמצאים בחו"ל.

מכתב התביעה עלה, כי קודם לנישואיהם ערכו בני הזוג הסכם ממון, לפיו כל צד נותר הבעלים של רכושו שלו. בין היתר, התחייב המשיב לזון את המבקשת ולדאוג לרמת חיים שהוסכמה ביניהם. בניגוד לאמור בהסכם, לווה המשיב סכומי כסף גדולים מאת המבקשת. בעקבות כך, נערך בין הצדדים הסכם הלוואה, לפיו, בין היתר, התחייב המשיב למשכן את זכויותיו בדירת מגורים שהיתה בבעלותו, לטובת המבקשת וכן לרכוש פוליסה לביטוח חיים, שהיא תהא הנהנית על פיה. המשיב פעל בניגוד גם להסכם ההלוואה: הוא מכר את הדירה לצד שלישי ואת התמורה העביר לבנקים בחו"ל ולא רכש את הפוליסה לביטוח חיים.

בבקשה, נתעוררה שאלת סמכותו של בית משפט בישראל ליתן סעד שעניינו כספים בחו"ל.

בית המשפט המחוזי פסק:

א. (1) אפשר להגדיר "צו מרווה", שמקורו באנגליה, כצו מניעה זמני המגביל את הנתבע מלהוציא נכסים מתחום השיפוט או מלשנות את מצבם בתוך תחום השיפוט, כדי שאם התובע יזכה בפסק דין נגד הנתבע, יהיו די נכסים של הנתבע בתחום שיפוטו של בית המשפט, שמתוכם יוכל התובע לממש את פסק הדין.

המאגר המשפטי הישראלי nevo.co.il נבו הוצאה לאור בע"מ
/mnt/data/M-PA-1-184-L.doc

(2) הצו הקרוב ביותר ל"צו מרווה", אותו מבקשת המבקשת (התובעת), הוא צו עיקול זמני, מעצם אופיו של צו העיקול הזמני, כצו הכולל מאפיינים של צו in remעולה, כי לכאורה אין סמכות לבית משפט בישראל ליתן צו עיקול לגבי נכס הנמצא בחו"ל.
(3) סמכותם של בתי המשפט בישראל משתרעת על שטחה של מדינת ישראל, אך יחד עם זאת, קיימים חריגים לכלל הריבונות הטריטוריאלית המפורטים ומפורשים בחוק.
(4) בנסיבות דנן, נראה, כי המחוקק, שהיה ער לצורך בחוקים שיסדירו מצבים בהם מעורבים אלמנטים זרים, בחר במתכוון שלא לאפשר עיקול נכס המצוי מחוץ לתחום השיפוט, וזאת - לאור כללי המשפט הבינלאומי הפרטי וכללי הריבונות הטריטוריאלית.
ב. (1) במקרים, בהם אין אפשרות ליתן צו עיקול, נוהגים בתי המשפט לתת סעד של צו מניעה זמני, המצווה על הנתבע להימנע מלעשות שימוש בזכויות ראויות להגנה, או מלעביר את הזכויות בדרך כלשהי שתוציאן מרשותו. צו כזה הוא צו in personamואינו מכיל כל אלמנטים של צו in rem (2). צו מניעה זמני אינו מפורש בתקנות סדר הדין האזרחי, אך הוא נובע מסמכות בית המשפט על פי סעיף 75לחוק בתי המשפט [נוסח משולב] ומסמכותו הטבעית של בית המשפט לתת, בין היתר, סעדים שמקורם בדיני היושר.
(3) בית משפט ישראלי מוסמך לצוות על נתבע, שיש לו סמכות שיפוט כלפיו שיימנע מלהוציא מרשותו נכסים שלו, אף אם נמצאים הם בחו"ל. הצו הוא אישי - כטבעו של כל צו מניעה - ועל הפרתו צפוי המפר להליכים לפי פקודת בזיון בית המשפט.
(4) במתן הצו יש ליישם את העקרונות שבתקנה 360לתקנות סדר הדין האזרחי, כלומר, התביעה צריכה להיות תביעה לסכום כסף, הנתמכת במסמך או בראיות מהימנות אחרות להנחת דעתו של בית המשפט או בראיות מהימנות אחרות להנחת דעתו של בית המשפט או הרשם. בנסיבות דנן, תמכה המבקשת את תביעתה בראיות מהימנות התומכות לכאורה בתביעתה ועל כן היא זכאית לקבל את צו המניעה.
(5) בנסיבות דנן, קיים חשש סביר, כי בכוונת המשיב להעלים כספים מהמבקשת וכי המבקשת תיוותר בידיים ריקות. חשש זה והתנהגות המשיב בעבר, מוכיחים את כוונת המשיב להבריח נכסים כדי לסכל פסק דין שיינתן נגדו.

פסקי דין של בית המשפט העליון שאוזכרו:

[1] ע"א 382/65, 392סיגלוב ואח' נ' עציון בע"מ, פ"ד כ(1) 442.

[2] ע"א 528/66 שטרן נ' חברת חלקה 36בגוש 6127בע"מ, פ"ד כא(2) 342.

[3] בג"צ 94/75 נאסאר נ' בית הדין של העדה הגרגיריאנית הארמנית ואח', פ"ד ל(2) 44.

[4] ע"פ 123/83 חברת ק.פ.א פלדות קרית ארבע בע"מ נ' מדינת ישראל, פ"ד לח(1) 813.

[5] בג"צ 279/51 אמסטרדם ואח' נ' שר האוצר, פ"ד ו 945.

[6] ע"א 481/84 אטלנטיק חברה לדיג וספנות בע"מ נ' . Astilleros s.aואח', פ"ד מב(3) 102.

[7] ע"א 96/60 היוגב נ' גרינברג, פ"ד יד 1.555

[8] ע"א 328/80 אלתית בע"מ נ' בנק לאומי לישראל בע"מ, פ"ד לז(2) 673.

[9] בר"ע 134/88 לוי נ' כקשור, פ"ד מב (4) 198.

[10] ע"א 144/79 יוטבין מהנדסים וקבלנים בע"מ נ' מדינת ישראל ואח', פ"ד לד(2) 344.

[11] ד"נ 22/75 בן שחר נ' מחלב, פ"ד כח(2) 91.

[12] ע"א 52/53 אל כירי נ' שפיר, פ"ד ט 1.382

[13] ע"א 493/79 שמישנס חברה קבלנית לבנין בע"מ ואח' נ' הרשמן ואח', פ"ד לד(4) 149.

[14] ע"א 413/79 י' אדלר חברה קבלנית לבנין בע"מ נ' מנצור ואח', פ"ד לד(2) 29.

[15] ע"א 692/86 יעקב בוטקובסקי בעמ' נ' גת ואח' וערעור שכנגד, פ"ד מד(1) 57.

[16] ע"א 342/64 אמריקן סיאנמיד נ' הירשהורן, פ"ד יט(1) 62.

[17] ע"א 778/78 איססקו נ' בנית, פ"ד לד(1) 757.

[18] ע"א 275/74 קליש נ' וקסלמן, פ"ד כח(2) 722.

פסקי-דין של בית המשפט העליון שאוזכרו:

[19] ת"א (ת"א) 1594/84 שוקחה נ' בנק לאומי לישראל בע"מ, פ"מ תשמ"ו (ג) 258.

פסקי דין אנגליים שאוזכרו:

. Intraco ltd. V. Notis shipping co., the bhoje trader[20] . . 256Ll. Rep 2[1981]

282All e.r 3[1975] nippon yusen v. Karageorgis[21] . .

Mareva compania narieava s.a. v. Int. Bulkcarriers s.a[22] . . 213All e.r 1[1980] ; . ., 509Ll. Rep 2(1975) the mareva

babnaft inc. Co. S.a. v. Bassante and another[23] .. 341all e.r [1989]1

I all e.r[1989] republic of haiti v. J.c. duvalier[24] . 456

המאגר המשפטי הישראלי nevo.co.il נבו הוצאה לאור בע"מ

/mnt/data/M-PA-1-184-L.doc

469All e.r 1[1989] (. 1N) derby co. V. Weldon[25] . .

1002All e.r 1[1989] (. 2N) derby co. V. Weldon[26] . .

412All e.r 2[1989] (4 . And n. 3N) derby co. V. Weldon[27] . .

נ' יצחקי - בשם המבקשת (התובעת);

י' בן שאול - בשם המשיב (הנתבע).

החלטה

.1זוהי בקשה למתן סעד זמני מסוג mareva injunction(צו-מרווה, להלן לשם הקיצור - צ.מ.), שמטרתה למנוע מהמשיב (בעלה של המבקשת) מלעשות שימוש בכספים המצויים בחשבונות בנק שונים וכן לחייבו לספק למבקשת מידע על מצב החשבונות הנ"ל ועל מצב נכסיו האחרים.

.2ואלו עיקרי העובדות מטעם המבקשת:

המבקשת והמשיב נישאו זה לזו בשנת .1986היו אלה נישואין שניים לכל אחד מבני הזוג. המבקשת, אשר ירשה מבעלה הראשון רכוש רב, כרתה עם התובע, עובר לנישואיה, הסכם יחסי ממון בין בני-זוג (להלן - הסכם הממון), לפיו כל צד יוותר הבעלים הבלעדי של רכושו ושל פירות אותו רכוש.

בהסכם הממון התחייב המשיב לזון, לפרנס ולקיים את המבקשת ברמת החיים לה היתה רגילה לפני נישואיה עמו. לטענת המבקשת, המשיב לא קיים התחייבות זו, נהפוך הוא: הוא לווה ממנה כספים רבים, אותם הבטיח להשיב לה בעתיד. לטענתה, משנוכחה לדעת שהסכום שהילוותה למשיב מגיע כדי $000,500, החליטה לעגן חלק ממנו (כ-$000,250) בהסכם הלוואה פורמלי שנחתם ביום 8.3.90(להלן - הסכם ההלוואה). בהסכם זה התחייב המשיב לפרוע את ההלוואות וכן למשכן לטובת המבקשת את כל זכויותיו בדירת מגורים שהיתה בבעלותו, או, לחלופין, בתוך 90יום לרכוש פוליסת ביטוח חיים בארה"ב על סך $000,250 לטובת המבקשת וכן להפקיד בידי עורכי-דינה $000,50 לתשלום הפרמיה. המשיב פעל בניגוד להסכם ההלוואה, לא רכש פוליסת ביטוח החיים, מכר דירתו לצד ג' ואת התמורה העביר לחשבונות בנק בחו"ל ולחשבון ניירות-ערך הרשום על שמו ועל-שם בתו.

המבקשת טענה, כי מעשים אלה מהווים הפרה יסודית של הסכם ההלוואה (בנוסף, כך לטענתה, הודיע לה המבקש כי אין בכוונתו להשיב לה ההלוואות), ושעל-כן היא מבטלת את הסכם ההלוואה ודורשת את כספי ההלוואה ופיצויים בגין הפרת החוזה (הסכם ההלוואה).

.3אתאר במילים קצרות את מהותו של צ.מ. באנגליה.

אפשר להגדיר צ.מ. כצו מניעה זמני, המגביל את הנתבע מלהוציא נכסים מתחום

המאגר המשפטי הישראלי nevo.co.il נבו הוצאה לאור בע"מ

/mnt/data/M-PA-1-184-L.doc

השיפוט או מלשנות את מצבם בתוך תחום השיפוט, כדי שאם התובע יזכה בפסק-דין נגד הנתבע, יהיו די נכסים של הנתבע בתחום שיפוטו של בית המשפט, שמתוכם יוכל התובע לממש את פסק הדין.

אין צ.מ. נותן בידי התובע שעבוד או זכות קניינית אחרת בנכסים שהוגבלו על- ידי הצו. אם לנתבע נושים אחרים שיקבלו פסק-דין נגדו, הם יוכלו לפעול נגד הנכסים שחל עליהם צ.מ. ולגבות מתוכם את חובם. העובדה שתובע אחד קיבל צ.מ. נגד הנתבע, אינה נותנת בידו שום בטוחה ואינה מזכה אותו לתבוע דין-קדימה או עדיפות על פני אחרים יכולים להראות שהם נושים בנתבע, וזאת משום שצ.מ. - כמו כל צו מניעה - פועל .in personamבתור שכזה, הוא מונע מהנתבע אישית מלעשות עיסקה בנכסים או להוציאם מרשותו בניגוד להוראות הצו. אם הנתבע מפר את הצו, הוא מבזה את בית המשפט. גם צד שלישי עלול להיות אשם בבזיון בית המשפט בנסיבות מסוימות, אך הנכס שהועבר כך, או הוצא מרשות הנתבע, אי-אפשר להורות על החזרתו על-מנת שישמש בטוחה לתובע.

בכך שונה צ.מ. מצו עיקול לפי החוק הצרפתי ,saisie conservatoireאו מצו עיקול לפי החוק האמריקאי. שני אלה פועלים נגד הנכסים עצמם ותופסים ומעקלים אותם לטובת התובע, והם מהווים שעבוד עליהם עד שהתובע יקבל פסק-דין לטובתו ויוכל לממש אותו מתוך הנכסים המעוקלים.

עוד טענה המבקשת הטעייה כעילה נוספת לביטול החוזה, וכן כי קיימת לה זכות עקיבה אחר הכספים שהילוותה למשיב במשך השנים.

לאור כל האמור, ביקשה המבקשת מבית המשפט להעניק לה סעד מסוג של "צו- מרווה".

הפרובלמטיקה בענייננו התעוררה משום שכספי המשיב, שלגביהם מבקשת המבקשת את צו-המרווה, היו מצויים בבנק midland bank trust corp. (guernsey) ltd, .שכתובתו, smith street, st. Peter port guernsey22, והם הועברו, כולם או חלקם - כפי שעולה מבקשה בתיק 13698/90- לבנק בשם "נד-בנק" ביוהנסבורג, דרום-אפריקה (להלן - הבנק).

הימצאם של הכספים מחוץ לתחום השיפוט של מדינת ישראל מעוררת את השאלה האם יכול בית-משפט בישראל לתת צו, הפועל נגד נכס הנמצא בחו"ל, ואם כן - מהו הצו שהוא מוסמך לתת ביחס לכך.

4.עד כה לא ניתן צ.מ. בישראל - ככל שידוע לי - ויש מקום לבחון תחילה אם יש מקום לחפש סעד בלתי ידוע, שמא הסעדים הקיימים אצלנו יענו על הדרוש.

הצו הקרוב ביותר לצו המבוקש הוא צו עיקול זמני, לפי סימן א' לפרק כ"ח לתקנות סדר הדין האזרחי, תשמ"ד - 1984(תקנות 360- 375).

המאגר המשפטי הישראלי nevo.co.il נבו הוצאה לאור בע"מ
/mnt/data/M-PA-1-184-L.doc

עיקול זמני משמעו ייחוד נכס, כדי להבטיח את ביצועו של פסק-דין העתיד להינתן. עיקול זה משמש מחסום המונע מבעל הנכס לסכל את ביצוע פסק הדין על-ידי הברחת הנכס. אמנם אין העיקול משעבד את הנכסים לתובע, אך הוא מונע מן הנתבע להוציאו מרשותו או לשעבדו לאחר (השופט זוסמן בע"א, 382/65, 392[1] בעמ' 446; ובע"א 528/66 [2] בעמ' 351).

על אף שאין העיקול יוצר שעבוד, כאמור, הוא בכל זאת רובץ על הנכס. הוא מקפיא את הנכס בידי המחזיק בו. אם הנכס הוא מקרקעין, הוא נרשם בלשכת רישום המקרקעין על גבי הנכס. יש בעיקול, איפוא, הרבה מהמאפיינים של צו in -rem בנוסף למאפיינים של צו in, -personam הכלולים אף הם בו. למשל: אדם העושה בנכס מעוקל מעשה, שיש בו כדי להכשיל את העיקול, עובר עבירה על סעיף 264 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977. כלומר, שהחיוב לשמירת הנכס לטובת המעקל - מוטלת על כל אדם שהנכס בבעלותו או בחזקתו.

5. אילו היו כספי המשיב בבנק בישראל - היה מוטל עליהם, לבקשת המבקשת, צו עיקול זמני כדבר מובן מאליו (אם היא ממלאת אחרי התנאים של תקנה 360). ואולם, כאמור, הכספים בבנק בחו"ל והשאלה הנשאלת היא: האם יש לבית- משפט בישראל סמכות למתן צו עיקול זמני על נכסי הנתבעת הנמצאים בידי מחזיק הנמצא מחוץ לתחום השיפוט של ישראל.

6. מעצם אופיו של הצו - כפי שתואר לעיל - דהיינו, צו הכולל גם מאפיינים של צו in -rem עולה, כי לכאורה אין סמכות לבית-משפט בישראל למתן צו עיקול לגבי נכס הנמצא בחו"ל.

סמכות שכזו אין לבית-משפט בישראל, משום שמת צו העיקול הזמני הזה יפגע בעקרון "הריבונות הטריטוריאלית". ככלל, סמכותם של בתי המשפט בישראל משתרעת על שטחה של מדינת ישראל ותו לא. ראה לעניין זה דברי השופט ד"ר י' זוסמן, בספרו סדר, הדין האזרחי (מהדורה 6) (להלן - השופט זוסמן), סעיף 29, עמ' 32:

> "במילים 'בכל העניינים ועל כל האנשים בישראל', שהיו כתובות בסימן 38 לדבר-המלך, מתבטא רעיון הריבונות, וגבולותיה הטריטוריאליים של הריבון ואין הריבון הישראלי רשאי לשפוט אנשים זולת אלה שמרותו עליהם, וגבולות המרות הם בדרך כלל, גבולות המדינה, לרבות מימי החופין שלה, כפי שהוגדרו בסעיף 3 לחוק הפרשנות, התשמ"א - 1981. עכשיו, לאחר שבוטל סימן 38 לדבר המלך, מוסיף אותו רעיון לתפוס והוא נובע מעיקריו של המשפט הבינלאומי שמחוץ לתקנות והתקנות המטפלות בהמצאת כתבי בי-דין מיישמות אותו עקרון...".
>
> (וראה גם בג"צ 94/75 [3]; ע"פ 123/83 [4]).
>
> "לכל מדינה סמכות על בני-אדם ונכסים הנמצאים בתוך שטח שלה אך לא (לבד מבאי-אלה מקרים) על בני-אדם ועל נכסים שהינם מחוצה לה".
>
> (בג"צ 279/51 [5] בעמ' 965).

המאגר המשפטי הישראלי nevo.co.il נבו הוצאה לאור בע"מ

/mnt/data/M-PA-1-184-L.doc

יחד עם זאת, לכלל הריבונות הטריטוריאלית יש חריגים, המוצאים ביטויים בתקנה 500לתקנות סדר הדין האזרחי, והמאפשרים המצאת כתבי בי-דין מחוץ לתחום. הנסיבות להמצאה כזו הן שהנכס או הזכות נושא הדיון נמצאים בישראל, ואילו הנתבע נמצא בחו"ל.

וכפי שאומר השופט זוסמן בספרו (מהדורה 5) בעמ' 36:

"אמנם הנתבע - האדם - אינו בישראל, אך החוק מטיל את מרותם של בתי-המשפט הישראליים לא רק על כל האנשים, אלא גם על כל העניינים בישראל וקרקע ישראלי הוא, לפי כללי ברירת הדין, לכל הדעות ענין שבישראל. אך משום שהנתבע אינו נמצא בארץ, לא יוכל בית-

המשפט להזמין אותו בדרך הרגילה, כאן באה תקנה 500לעזרתנו והיא מסמיכה את בית-המשפט ליתן רשות למסור את ההזמנה לנתבע בחו"ל, שיתייצב לפני בית-המשפט בישראל וישיב על התביעה".

מוסיף השופט זוסמן ואומר (שם, עמ' 37):

> "דבר המצאת ההזמנה אל מחוץ לתחום השיפוט מחייב זהירות רבה כיוון שכמוהו כהפעלת הריבונות של ישראל בתוך תחומי מדינה אחרת...".

בנוסף לכך: המצאה אל מחוץ לתחום נתונה לשיקול דעתו של בית-המשפט:

> "... אפילו נתקיימו התנאים הקבועים בתקנות, לעולם אין זכות קנוייה בידי התובע לקבלת ההיתר. תקנה 467נותנת לבית-המשפט רשות להתיר את ההזמנה מחוץ לתחום השיפוט, אך זו היא רשות, ואינה חובה, לכן מסורה ההכרעה לשיקול דעת בית-המשפט, ומותר לו לסרב לבקשה כאשר נראה לו כי לא יהא זה צודק להביא את הענין לפני בית-המשפט בארץ".

(ראה: ע"א 481/84 [6], בעמ' 109).

כאשר מדובר בעיקול נכס המצוי בידי מחזיק, הרי שעל-פי תקנה 367לתקנות הנ"ל יש למסור הודעה על-כך למחזיק וזה צריך להשיב לבית המשפט תוך זמן קצוב, האם נמצאים המעוקלים בידיו ורשאי הוא אף להתנגד לעיקול ולטעון כי יש לו זכות קודמת בנכס, או להעלות טענות התנגדות אחרות (תקנה 369א). למעשה, מתייחסים למחזיק כאל נתבע נוסף.

אומר על-כך השופט זוסמן, בעמ' 561- 562:

> "חוק הפרוצדורה האזרחית העותומאני קבע בעבר גם הוראות לענין הסמכות לדון בתביעת התובע כלפי המחזיק. הוראות אלה בוטלו: מאחר שהמחזיק הוא נתבע נוסף, נגרר הוא ממילא על-פי תקנה 3(ב), לענין הסמכות אחר הנתבע. כן יוכל בית-המשפט, על-יסוד תקנה 500(10), להתיר הזמנת המחזיק מחוץ לתחום המדינה".

גם דברים אלו אמורים למצב שהנכס נמצא בישראל בעוד המחזיק נמצא בחו"ל.

המאגר המשפטי הישראלי nevo.co.il נבו הוצאה לאור בע"מ

/mnt/data/M-PA-1-184-L.doc

פ"מ תשנ"ב(1) 184

7. בכל המקרים שמביא השופט זוסמן, וכן במקרים נוספים בהם עלה עניין דומה על הפרק וניתנה רשות המצאה אל מחוץ לתחום, מדובר היה בשטחים המוחזקים. לכאורה, דין השטחים המוחזקים כדין חו"ל לכל דבר, אלא שאין הדבר כך, שכן על פי תקנות סדרי הדין (המצאת מסמכים לשטחים המוחזקים), תש"ל - 1969, אין צורך לבקש רשות להמצאה לשטחים ואף העובדה, כי השטחים נמצאים תחת שלטון אותו ריבון, המצוי בשטח מדינת ישראל, מקלה ומפשטת את העניין.

8. מכל האמור לעיל, נראה לי, כי אין לבית-משפט בישראל סמכות להטיל עיקול על נכס המצוי מחוץ לתחום שיפוטו.

עובדה זו אינה מצביעה על לאקונה במשפט הישראלי כי אם על הסדר שלילי.

נראה, נראה, כי המחוקק, שהיה ער לצורך בחוקים שיסדירו מצבים בהם מעורבים אלמנטים זרים, בחר במכוון שלא לאפשר עיקול נכס המצוי מחוץ לתחום השיפוט, וזאת, לאור כללי המשפט הבינלאומי הפרטי וכללי הריבונות הטריטוריאלית שכבר הזכרתי לעיל.

9. אם אין סעד העיקול הזמני ישים לענין נכס המצוי בחו"ל, שמא ישנו סעד אחר, המוכר על-ידי החוק הישראלי, שיבול להביא לאותה תוצאה: שימור נכסי הנתבע עד אשר יינתן פסק הדין בתביעת התובע.

ישנם מקרים, גם בתחום השיפוט הישראלי, שבהם אין אפשרות לתת צו עיקול. לא כל זכות-ראוייה ניתנת לעיקול. למשל חלקו של שותף בכל אחד מנכסי השותפות אינו ניתן לעיקול (ע"א 96/60 [7]), אין ניתן לעקל חשבון עובר ושב דביטורי או זכות למשיכת יתר (ע"א 323/80 [8]), אין ניתן לעקל כספים המגיעים לחייב על-פי מכתב אשראי דוקומנטרי (ת"א (ת"א) 1594/84 [19]), ניתן לעקל מניות של הנתבע בחברה, אך אי-אפשר למנוע על ידי עיקול ביצוע פעולות של החברה בנכסים שהמניות מייצגות. יש אי-בהירות בשאלה אם ניתן לעקל דמי מפתח עתידיים לגבי דירת מגורים (ראה רע"א 134/88 [9]).

במקרים כאלו נוהגים בתי המשפט לתת סעד של צו מניעה זמני, המצווה על הנתבע להימנע מלעשות שימוש בזכויות הנדונות, או מלהעביר את הזכויות בדרך כלשהי שתוציאן מרשותו. האפקט של צו זה דומה לצו-עיקול-זמני בכך, שהנתבע מנוע מלהוציא את הנכס מרשותו, אך צו זה היה צו in personam- ואינו מכיל כל אלמנטים של צו in rem-, כלומר: שאין הוא מגביל כל נושה אחר של הנתבע מלרדת לאותו נכס ולגבות ממנו את חובו - מבלי לשתף את התובע.

צו מניעה זמני כזה - אינו מפורש בתקנות סדרי הדין - אך הוא נובע מהסמכות של בית המשפט על-פי סעיף 75 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד - 1984.

המאגר המשפטי הישראלי nevo.co.il נבו הוצאה לאור בע"מ
/mnt/data/M-PA-1-184-L.doc

10. סעיף 75 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], מעניק לבית-המשפט סמכות כללית לתת סעד וקובע:

> "כל בית-משפט הדן בענין אזרחי מוסמך לתת פסק-דין הצהרתי, צו עשה, צו לא-תעשה, צו ביצוע העין וכל סעד אחר, ככל שיראה לנכון הנסיבות שלפניו".

סעיף זה (או ליתר דיוק סעיף 34 לחוק בתי המשפט, תשי"ז - 1957, שהוחלף על ידי סעיף 75) נדון בע"א 144/79 [10], בעמ' 346, שם קבע כבוד השופט ח' כהן, כי הסעיף מעניק לבית המשפט סמכות:

> "...להמצאת דרכי סעד חדשות שטרם ידענון, לסלול מיוזמתו דרכים חדשות להושטת סעדים ככל ששינויי העיתים והנסיבות יחייבו או יצדיקו. נמצא שבעובדה שעד כה לא העניקו בתי-המשפט בישראל סעד הצהרתי זני, אין בה ולא כלום כדי למנוע בעצם להתחיל ולהעניקו מעתה ולהבא, אם בנסיבות הענין יראו זאת לנכון".

11. נתיב נוסף שעשוי לאפשר מתן צו מניעה זמני שתכליתו להשיג מעין-עיקול על נכסים של הנתבע, מסתמך על סמכותו הטבועה של בית המשפט, בין היתר, לתת סעדים שמקורם בדיני היושר.

ופסק בית משפט:

> "אצלנו, אולי יותר מאשר אצל כל עם אחר, משפט וצדק הם שמות נרדפים והמושג משפט צדק מושרש עמוק עמוק בתודעת העם... הסמכות הטבעית שמדובר בה במשפט זה אינה אלא אותה סמכות מינימלית בענייני נוהל, יעילות המשפט וצידקתו הדרושה לבית-המשפט כדי שיוכל למלא את התפקיד שלמענו הוא קיים: עשיית משפט צדק. סמכות זו היא הביטוי החיצוני לחוש הצדק הפנימי שהשופט ניחן בו והנותן לו פורקן בעשייה היומיומית שלו".

(ראה: ד"נ 22/75 [11], בעמ' 92).

על מהותה של הסמכות הטבעית אנו מוצאים הסבר ממצה בהולסבורי, מהדורה רביעית כרך 37 עמ' 22 סעיף 14 מהדורה רביעית כרך 37, עמ' 22 סעיף 14:

inherent jurisdiction of the court" Procedure, there is a scource of law which is. peculiar and special unlike all other branches of law, except perhaps criminal The inherent" to civil procedural law and is commonly called , in the ordinary way the supreme court"jurisdiction of the court Judicial power in all matters concerning the general as a superior court of record, exersises the full plentitude of Administration of justice within its territorial limits, and enjoys

המאגר המשפטי הישראלי nevo.co.il נבו הוצאה לאור בע"מ
/mnt/data/M-PA-1-184-L.doc

Law, both civil and criminal, except sofar as that has been taken unrestricted and unlimited powers in all matters of substantive Away in unequivocal terms by statutory enactment. The term Is not used in contradistinction to the"inherent jurisdiction" jurisdiction to the jurisdiction of the court exercisable at common May exercise its inherent jurisdiction even in respect of matters law or conferred on it by statute or rules of court, for the court Is that which are regulated by statute or rule of court. The jurisdiction of"inherent" the court which is comprised within the term Court of law. The overriding feature of the inherent jurisdiction which enables it to fulfil itself, properly and effectively, as a It is exercisable by of the court is that it is a part of procedural law, both civil and;criminal, and not a part of substantive law It may be invoked not only;summary process, without a plenary trial To in relation to parties in pending proceedings but in relation Raised in the litigation to matters not raised in the litigation any one, whether a party or not, and in relation to matters not It must be distinguished from the exercise of; and it may be exercied even in circumstances between the perties; control over process by regulating its govened by rules of court. The inherent jurisdiction of the court judicial discretion(1) proceedings, by preventing the abuse of process and by compelling enables it to exercise Control over persons, as for example(2) , over minors and mental patients, and officers of the court, and the observance of process . Control over the powers of inferior court and tribunals(3) A virile and viable doctrine, and has been defined as being the in sum, it may be said that the inherent jurisdition of the court is Court may draw upon as necessary whenever it is just or equitable reserve or fund of powers, a residual source of powers, which the Of law, to prevent improper vexation or oppression, to do justice to do so, in particular to ensure the observance of the due process ."between the parties and to במילונו המשפטי הגדיר את הסמכות המלומדblack secure a fair trial between them Inherent powers of a court are those reasonably necessary :הטבעית וראה מאמר מאלף בנושא הסמכות הטבעית באנגליה for" ."administration of justice

current legal23 -שנתפרסם ב the inherent" jacob ., I.h" jurisdiction of the court-ב

המאגר המשפטי הישראלי nevo.co.il נבו הוצאה לאור בע"מ
/mnt/data/M-PA-1-184-L.doc

(1970) problamsוכן את מאמרו של ד"ר פ' גולדשטיין בנושא זה בעיוני משפט, כרך ו, עמ' 37.

Jacobבמאמרו הנ"ל, בעמ' 51, מסכם את מהותה של הסמכות הטבעית ואומר: In this light, the inherent jurisdiction of the court may be" Of powers, which the court may draw upon as necessary whenever defined as being the reserve or fund of powers, a residual source It is just or equitable to do so, and in particular to ensure the Vexation or oppression, to do justice between the parties and to observance of the due process of law, to prevent improper ."secure a fair trial between them ניתן, איפוא, בין מכוח סעיף 75לחוק בתי המשפט [נוסח משולב] ובין מכוח הסמכות הטבעית, להוציא צו-מניעה-זמני, שמהותו מניעת התובע מהוצאת נכסיו מרשותו כדי להכשיל כל פסק-דין שינתן נגדו על ידי הנתבע, וזאת בכל מקום שעיקול זמני לפי התקנות אינו ישים.

12. השאלה הבאה שתישאל היא: אם ניתן לתת צו מניעה כנ"ל לגבי נכס של הנתבע הנמצא בחו"ל.

שאלה זו עמדה גם בפני בתי המשפט באנגליה בכל הנוגע לצ.מ. והנטיה הראשונית היתה שצ.מ. ניתן לתיתו רק בקשר לנכסים המצויים בתחום השיפוט של בתי המשפט באנגליה (ראה למשל: intraco ltd. V. Notis shipping corporation ,([20] the bhoje trader (1981) מן הראוי ללמוד מהתפתחות צ.מ. באנגליה לגבי השאלה שאנו עוסקים בה עתה.

לצורך בירורה - ארחיב במידת מה על התפתחות צ.מ. באנגליה.

13.א. במשפט האנגלי לא היה סעד סטטוטורי מסוג עיקול זמני ובית- המשפט פיתח סעד זה שהביא לשינוי בהלכה המסורתית.

ב. בשנת 1975התבקש בית המשפט לערעורים באנגליה לתת צו האוסר על המשיבים להעלים נכסים המצויים בתחום השיפוט. הלורד דנינג נתן את הצו המבוקש והביע דעתו כי כי יש לשנות את ההלכה בעניין זה.

וראה: nippon yusen v. Karageorgis (1975) [21]at283(להלן - ניפון).

ג. בהחלטה נוספת באותה שנה אסר בית המשפט לערעורים על המשיבים - אזרחי חוץ - להעביר אל מחוץ לתחום השיפוט כספים שעמדו לרשותם בבנק בלונדון, עד שינתן פסק-דין בתביעה העיקרית.

העקרון שעומד מאחורי הצו נקבע שם על ידי הלורד דנינג:

המאגר המשפטי הישראלי nevo.co.il נבו הוצאה לאור בע"מ

/mnt/data/M-PA-1-184-L.doc

And there is a- if it appears that the debt is due and owing" danger that the debtor may dispose of his assets so as to defeat it The court has jurisdiction in a proper case to- grant an interlocutory judgement so as to prevent him desposing before judgement ."of those assets וראה בפסק-הדין שעל שמו נקרא הצו: mareva. ד. הלכת compania narieva sa v .[22] (1975) int. Bulkearriers sa. The mareva mareva[22] קיבלה ביטוי סטטוטורי בסעיף 37ל-supreme ourt 1981actבו הורחבה תחולת הצו אף על נתבעים מקומיים.

ה. בפסקי-דין מאוחרים יותר הורחב הצו כך, שיכלול איסור על הנתבע לעשות כל דיספוזיציה אף בנכסים המצויים מחוץ לתחום השיפוט. ראה: . Babnaft. Inc. Co[23] (1989) sa v. Bassante and another(להלן - בבנפט).

שם נקבע על ידי בית המשפט לערעורים כי לבתי המשפט באנגליה סמכות לצוות לפני המשפט או לאחר פסק הדין, על נתבע, עליו קנה בית המשפט סמכות כדין, מלעשות דיספוזיציה בנכסיו אפילו מצויים אלו אצל צדדים שלישיים מחוץ לתחום השיפוט ובתנאי כי הצו לא יחייב צד שלישי, למעט אם יוכר או ייאכף על ידי ערכאות במקום מושבו של הצד השלישי.

וראה:

[24] (1989) 467- republic of haiti v. J.c. duvalier, at 464(להלן - פס"ד דובלייה): [25] (1989) (1no .) derby co. V. Weldon- פס"ד דרבי 1); [26] (1989) (2no .) derby co. V. Weldon- פס"ד דרבי 2); [27] (1989) (3no .) derby co. (4and V.- פס"ד דרבי 3, 4).

14.לענייננו, חשוב לעיין בפסקי הדין שהזכרתי, על-מנת להבין כיצד ראו בתי המשפט באנגליה אפשרות למתן צ.מ. על נכסים בחו"ל.

מה שמונח בבסיס כל ההחלטות הללו היא בראש ובראשונה הקונספציה שצ.מ.

הוא צו in. -personamצו זה ניתן נגד אדם שלבית המשפט יש סמכות לגביו. ועל-כן, במקרים מתאימים, אין בית המשפט מנוע מלתת נגדו צווים, הנוגעים גם לרכושו המצוי מחוץ לתחום שיפוטו של בית-המשפט. בכל מקרה, סייגו בתי המשפט באנגליה את הצו לכך שתינתן הגנה לזכויות של צדדים שלישיים לגבי נכסים אלה, לפי דיני המדינה הזרה בה נמצאים הנכסים.

המאגר המשפטי הישראלי nevo.co.il נבו הוצאה לאור בע"מ

/mnt/data/M-PA-1-184-L.doc

15. על-פי כל האמור לעיל, אני סבור שבית-משפט ישראלי מוסמך לצוות על נתבע, שיש לו סמכות שיפוט כלפיו, שיימנע מלהוציא מרשותו נכסים שלו אף אם נמצאים בחו"ל. הצו הוא אישי - כטבעו של כל צו מניעה - ועל הפרתו צפוי המפר להליכים לפי פקודת בזיון בית המשפט.

16. ברצוני להדגיש: באי-כוח הצדדים הרחיבו את הדיבור על השאלה אם עלינו לאמץ צ.מ. בארצנו אם לאו, בין השאר דנו בשאלה אם יש לאקונה אצלנו, ואם כן האם היא יכולה להפנות אותנו לחוק האנגלי, על אף קיומו של חוק יסודות המשפט, תש"ם - 1980, המפנה אותנו לעקרונות של מורשת ישראל. נראה לי, שכל הדיון הזה מיותר. אין הכרח לקרוא לצו שבית-משפט ישראלי מוסמך לתיתו, כפי שהסברתי, בשם צו-מרווה. אין בהחלטתי זו כדי לאמץ את הלכת צ.מ. בארצנו והדיון בהלכות צ.מ. שהבאתי לעיל היה רק כחומר השוואה ולא כאימוץ של הצו אצלנו.

כאמור, לדעתי יש לבית-משפט ישראלי סמכות למתן צו מניעה זמני כזה מכוח הסמכויות המוקנות לו - ולאו דווקא כמילוי לאקונה. מכאן עולה כי גם התנאים שקבעו בתי המשפט באנגליה למתן צ.מ. וגם הסעדים הנלווים לצ.מ. אינם בהכרח ישימים אצלנו.

17. נראה לי, שיש ליישם את העקרונות שבתקנה 360 כעקרונות למתן הצו הנדון כאן, כלומר: התביעה צריכה להיות תביעה לסכום כסף, הנתמכת במסמך או בראיות מהימנות אחרות להנחת דעתו של בית המשפט או הרשם.

אשר ל"תביעה הנתמכת במסמך או בראיות מהימנות אחרות" - המבקשת הציגה את הסכם הממון שנערך בין הצדדים, את הסכם ההלוואה שעליו חתום המשיב וכן פירטה את המועדים בהם הילותה כספים למשיב ומטרת ההלוואה וצירפה צילומי חשבונות בנק שונים, המעידים, כי העברות הכספים אכן נעשו. המשיב אינו מכחיש, כי קיבל את הכספים הללו, אם כי הוא טוען שלא היו בגדר הלוואה כי אם בגדר מתנות שניתנו לו ולילדיו מני איו הראשונים.

המשיב אף טוען טענות שונות כנגד הנאמר בהסכם ההלוואה וכן טען כי אינו יודע לקרוא עברית, כי חתם על הסכם ההלוואה מבלי שהבין על מה חתם וכי על-כן ההסכם לא נעשה בגמירות דעת ואין הוא בר-תוקף. טענה נוספת למשיב, כי ההסכם אינו בר-תוקף מאחר שלא נחתם בידי המבקשת.

בשלב זה יכולתי להתעלם מטענות המשיב ולהסתפק בראיות לכאורה שהציגה המבקשת. אך טענותיו אלו של המשיב אינן יכולות להתקבל גם לגופן: טענתו הראשונה של המשיב אינה נתמכת בכל ראיה ומהווה טענה כנגד מסמך בכתב, והדבר עומד בניגוד גמור להוראות הסיפא של סעיף 80 לחוק הפרוצדורה האזרחית העותמאני.

המאגר המשפטי הישראלי nevo.co.il נבו הוצאה לאור בע"מ
/mnt/data/M-PA-1-184-L.doc

פ"מ תשנ"ב(1) 184

וזה נוסח הסעיף:

"תביעות הנוגעות להתחייבויות וחוזים או לשותפות לקבלנות או הלוואה שעל-פי הרגיל והנהוג הם נעשים במסמך בכתב והעולות על עשר לירות, צריך להוכיחן במסמך בכתב.

טענה ותביעה נגד מסמך בכתב בנוגע לדברם האמורים, אף אם איננה עולה על עשר לירות, צריך להוכיח במסמך בכתב או על-ידי הודאתו או פנקסו של הנתבע".

ולעניינו - הסכמי הלוואה נהוג ומקובל לערוך בכתב, כאמור בסעיף 80שלעיל, ובכל מקרה, מאחר שבפועל אכן נערך הסכם הלוואה בכתב, לא נתן לסתרו על ידי עדות בעל פה. וראה לעניין זה: ע"א 52/53 [12]; ע"א 493/79 [13].

קובע כבוד השופט י' קדמי בספרו "על הראיות, הפן האזרחי", בעמ' 66: "לסיכום: הלכה למעשה, איפוא, בכל הקשור לסתירת תוכנו של מסמך חלות הוראות הסיפא של סעיף ...80ואין נפקא מינא מדוע נערך אותו מסמך בכתב: אם מכח דרישת הכתב הפרובטיבית שברישא של סעיף ...80אם מכח דרישת כתב קונסטיטוטיבית... ואם שלא מכח של דרישת כתב שבדין, אלא משום שהצדדים בחרו לעשות את העיסקה במסמך כתוב".

באשר לטענה השניה, הרי לטענת non est factumנקבעו כללים ברורים בפסיקה, וביניהם, כי טענה זו אינה עומדת למי שלא טרח לקרוא על מה הוא חותם ומה תוצאותיה של החתימה. וראה לעניין זה דברי כבוד השופט שמגר בע"א 413/79 [14] בעמ' 38:

> "...אין הטענה עומדת גם למי שלא טרח לקרוא על מה הוא חותם ומה תוצאותיה של החתימה...".

באשר לטענה השלישית - היות שאנו עוסקים בהסכם הלוואה ודרישת הכתב לגביו אינה קונסטיטוטיבית, הרי שאין צורך בחתימת המבקשת על-גבי ההסכם על-מנת ליתן לו תוקף. אפילו היה זה הסכם שדרישת הכתב לגביו קונסטיטוטיבית, עדין לא היה העדר החתימה מהווה פגם שמפקיע את תוקף ההסכם. וראה לעניין זה דברי כבוד השופט מצא בע"א 692/86 [15] בעמ' 66:

> "בשלב זה די אם אזכיר, שלהבדיל מעצם הצורך בעריכת מסמך בכתב, המהווה תנאי מהותי להקמת התחייבות לעשיית עיסקה במקרקעין (ע"א 726/71), הרי החתימה על גבי המסמך איננה מהווה תנאי לעמידתו של המסמך במבחנו של סעיף 8לחוק המקרקעין (ע"א 571/79, 49/81, 57). נמצא שאף באי-החתימה על המסמך אין כדי לגרוע מהיותו הסכם המכיל את כל הנתונים והתנאים הנחוצים ליצירתה של ההתקשרות המתוארת בו".

(ההדגשות אינן במקור א' ו').

המאגר המשפטי הישראלי nevo.co.il נבו הוצאה לאור בע"מ
/mnt/data/M-PA-1-184-L.doc

טוענת המבקשת, כי מאחר שהמשיב הפר את ההסכם הפרה יסודית, הרי שההסכם בטל ועליו להשיב לה את כל הכספים שקיבל מידיה.

לכאורה, הצדק עימה, שכן לא רק שהמשיב לא רכש פוליסת ביטוח חיים אלא מכר את הדירה, אותה הסכים לשעבד בתמורה להלוואה, ואת התמורה העביר לחשבונות בנק בחו"ל. בנוסף על-כך הודיע המשיב למבקשת (לטענתה), כי אין לו כל כוונה להחזיר את ההלוואה שקיבל ממנה.

מעובדות אלו עולה חשד של הפרת ההסכם לכאורה, ושעל-כן בצדק חפצה המבקשת לבטלו.

לגבי עיקול זמני נקבע בפסיקה, שאין על התובע לשכנע את בית-המשפט כי הוא צודק בתביעתו למעלה מכל ספק (ע"א 342/64 [16], בעמ' 64; ע"א 778/78 [17], בעמ' 760). בבקשה לעיקול מנישואין בודקים עד תום את כל העובדות המפורטות בתביעה. די בראיות לכאורה התומכות בה, שיש להן אחיזה בכתב, כדי שבית המשפט ייעתר לה (ע"א 275/74 [18]).

כל האמור לעיל מביא אותי למסקנה, כי המבקשת תמכה את תביעתה בראיות מהימנות התומכות לכאורה בתביעתה, ועל-כן היא זכאית לקבלת צו המניעה (וזאת מבלי שאני מביע דעתי באשר לסיכויי התביעה העיקרית). וראה לעניין "זכות לכאורה" בספרו הנ"ל של זוסמן, בעמ' 579:

"אין זאת אומרת כי חייב התובע להביא כבר בשלב זה את מלוא ההוכחה לקיום זכותו, שכן בית-המשפט כלל אינו רשאי באותו שלב, על-סמך תצהירים בלבד, לחוות דעה בגופו של ענין. הנוסחה המקובלת היא:

"התובע צריך להוכיח את זכותו לכאורה";

פירושו של דבר, שהתובע צריך להוכיח סיכוי של הצלחה בתביעה. עם כל זה, ככל שיש בידי התובע לשכנע את בית-המשפט, כבר בשלב זה, בראיות בעלות משקל, יטה בית- המשפט יותר לעזור לו במתן סעד זמני וכן להיפך".

18. האם יש צורך להוכיח שהמשיב מתכוון להבריח את הנכסים כדי לסכל פסק-דין שיינתן נגדו? לגבי עיקול זמני - אין דרישה כזו. דרישה כזו מופיעה רק בסעד של צו עיכוב יציאה מן הארץ (תקנות 376, 385) או על-פי תקנה 386.

באנגליה - לגבי צ.מ. - זהו אחד התנאים לנתינת הצו.

מאחר שיישמתי את כללי העיקול הזמני לענייננו - הרי שאין צורך בהוכחת דרישה זו. אולם, מאחר שבצו-מניעה עסקינן - ראוי, לדעתי, שבית המשפט יבחן גם דרישה זו בבואו לתת צו מניעה זמני, ביחוד כשמדובר בנכס המצוי בחו"ל.

כבר הגעתי למסקנה, כי, לכאורה, כספי הדירה שייכים למבקשת, וזאת בגין הסכם ההלוואה.

באשר לחשש, כי הספים יוברחו - הרי שהחשש התממש והכספים הועברו הלכה למעשה לחשבונות בנק בחו"ל, והמשיב אף ניסה להסתיר עובדה זו כשפנה לבנק

המאגר המשפטי הישראלי nevo.co.il נבו הוצאה לאור בע"מ

/mnt/data/M-PA-1-184-L.doc

פ"מ תשנ"ב(1) 184

בלשון תחנונים וביקש, כי לא יעבירו חומר לביתו ברעננה. כפי שכתב בפקסמיליה שהעתקה צורף לבקשה: "please please do not use the raanana address, ever". די לי בכך שהכספים הועברו לבנקים בחו"ל, כדי להיווכח שאכן בכוונת המשיב להעלים הכספים מהמבקשת וקיים חשש סביר, כי עתה יעביר הכספים לחשבון אחר או לבנק אחר או למדינה אחרת, והמבקשת תוותר בידיים ריקות. חשש זה והתנהגות המבקש בעבר מביאים לכך שתנאי זה התמלא אף הוא.

תנאי למתן צו עיקול זמני הינו הפקדת ערובה להבטחת נזקי המשיב ו/או המחזיק ו/או נזקי כל צד ג' תמים, אשר עשוי להיפגע במידה שיתברר כי המבקש לא זכה בתביעתו העיקרית.

המבקשת אמנם הפקידה ערובה בנקאית בסך 25,000 ש"ח. נראה לי שבנסיבות העניין בכך אין די. על-כן, אני מורה, כי המבקשת תפקיד ערובה בנקאית בסך 100,000 ש"ח (דהיינו, עליה להוסיף עוד ערובה בנקאית על סך של 75,000 ש"ח) ותתן ערובה עצמאית לשפות כל צד ג' תמים שיגרם לו נזק כתוצאה ממתן הצו.

19. ב"כ המבקשת עתר גם למתן צו גילוי בתצהיר, של מצב חשבונותיו בבנקים וכל חשבון בנק אחר, כפי שנלווה לצ.מ. באנגליה. צו כזה, בהליך מקדמי, אינו נהוג אצלנו, לגבי צווי עיקול או צווי מניעה זמניים הנוגעים לנכסים בישראל.

איני רואה, איפוא, הצדקה להעניקו לגבי נכסים שבחו"ל.

20. סיכומו של דבר - אני נותן למבקשת צו מניעה זמני. הצו יחול על חשבונות בנק של המשיב ב -

א. . midland bank trust (guernsey) Ltdהנ"ל.

ב. "נד בנק", יוהנסבורג, דרום-אפריקה הנ"ל.

על המשיב להימנע מלעשות כל דיספוזיציה שהיא בכספים המצויים בחשבונות

הבנק שלעיל, בין במישרין ובין בעקיפין, בין בעצמו ובין באמצעות שלוח, וזאת - עד לסכום השווה ל-250,000 $ (ארה"ב) עד למתן פסק-דין בתובענה העיקרית, או עד להוראה אחרת של בית-המשפט.

המשיב ישלם הוצאות הבקשה ושכ"ט עו"ד בסך 5,000 ש"ח + מע"מ + הפרשי הצמדה וריבית מהיום.

ניתן היום, 28.4.91

הודעה למנויים על עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו - הקש כאן

המאגר המשפטי הישראלי nevo.co.il נבו הוצאה לאור בע"מ
/mnt/data/M-PA-1-184-L.doc